

[Statsministeren.]

lige spørgsmål, som kan give stabilitet for de næste 4 år, og det tror jeg ingen af de 6 partier skal være kedede af eller have utak for. Men én ting kan man da ikke sige: at det er udtryk for passivitet, når man inden for en samling på 5 måneder også når det resultat.

Men hr. Morten Lange tænkte måske på skattereformen. Der er fremsat forslag til en skattereform af et omfang, som vist ikke er set før, med en virkelig indgribende ændring og omlægning, og det drejer sig om milliardbeløb. Man kan sige meget om det med skattereformen, man kan bl.a. pege på, at den især kommer mellemindkomsterne til gode, men at kalde det passivitet er vel ikke lige sagen.

Eller man kan pege på en udgiftsreform. Den kan man jo også pille noget ud af og gøre meget grin med, men det er nødvendigt at sætte de offentlige udgifter ned, at bremse op, det har jeg talt om før. Igen må man sige, at det stykke arbejde, der dér er udfoldet både for den finanslov, vi nu lever under, og den, der skal komme, vel ikke ligefrem kan kaldes passivitet.

Vi har efter et arbejde fra socialreformkommissionens tid igennem 10 år nu kunnet sætte slutsten med en bistandslov, som mange partier er enedes om. Man kan da ikke sige hverken til folketinget eller til regeringen, at dette er udtryk for passivitet. Vi har også fået tag i bloktilskuddene og er begyndt på det; vi er begyndt på at afskaffe dobbeltadministration. Man kunne nævne andre ting. Jeg synes ikke, der er nogen retfærdighed eller rimelighed i, fordi man nu skal have afleveret en tale her i dag og da også finde et standpunkt, at man så siger om folketingets og regeringens arbejde, at det har været præget af passivitet; det hører ingen steder hjemme.

Hr. Knud Jespersen har jeg ingen bemærkninger til. Det kan godt være, han er tilfreds med det, det kan også være, han bliver vred over det, men det får være. Han stillede et dagsordensforslag. Om det må jeg sige, at det forekommer mig at være et stykke overflødig kommunistisk taktik. Der er i går blevet offentliggjort et boligforlig, hvori der bl. a. står, at de 6 partier under deres forhandlinger har lagt vægt på ud over tilrettelæggelsen af den langsigtede bo-

ligpolitik også at træffe aftaler, som kunne sikre beskæftigelsen i bygge- og anlægssektoren i de kommende år.

Jeg vil gerne sige meget tydeligt, at regeringen — jeg går ud fra også folketinget, men altså regeringen — følger beskæftigelsessituationen med den største opmærksomhed, og vi afviser meget bestemt, at regeringen skulle ønske, at der skulle komme nogen arbejdsløshed eller noget i den retning. Tværtimod. Hvis man vil læse efter i fortrykket, når det kommer, vil man se, hvordan hr. Morten Lange prøvede at udtrykke det, for han sagde, han nægtede at tro på, at regeringen skulle have så onde hensigter, som man muligvis kunne skyde den i skoen. Det er jo sådan både det ene og det andet; så fik man sagt det, samtidig med at man nægtede at tro på det. Hr. Morten Lange kan roligt nægte at tro på det, for det har ikke noget med virkeligheden at gøre, at vi skulle søge nogen arbejdsløshed. Tværtimod. Derfor er det vigtigt for os at få dette sagt.

Om det specielle problem, som det kommunistiske parti nu nævner i et dagsordensforslag, står der udtrykkeligt, at regeringen har overvejet muligheden for at begynde lempelser inden for bygge- og anlægsfagene, så man kan sikre en nogenlunde jævn overgang til et mere normalt aktivitetsniveau, og vil derfor fremskynde afviklingen af det kommunale bygge- og anlægsstop. Den sag, som dér er nævnt, står 6 partier bag ved, det står regeringen bag ved, det er vi enige om, og det svigter vi naturligvis ikke. Derfor siger jeg, at den dagsorden kan ikke accepteres, det er et stykke kommunistisk taktik, så vidt jeg kan se.

Jeg takker for de venlige ord fra hr. Poul Westergaard. Derimod kan jeg ikke takke for hans ord om EF, og det har han nok heller ikke ventet. Når man siger, at vi lydigt og logrende skal bøje os for EF's krav, eller rettere siger, at det gør vi — ja, ikke hr. Poul Westergaard, men alle vi andre, som er tilhængere af EF — så er det i bund og grund fordrejet, det er i bund og grund forkert, for det stiller det op, som om Danmark står over for EF og lydigt og logrende skal bøje sig for, hvad EF siger. Men Danmark er en del af dette samarbejde, vi har vores frie ret i det samarbejde, vores stemme i det samarbejde, og derfor er det noget, vi er